

1. А коли Він зійшов із гори, услід за Ним ішов натовп великий.
2. І ось підійшов прокажений, уклонився Йому та й сказав: Коли, Господи, хочеш, Ти можеш очистити мене!
3. А Ісус простяг руку, і доторкнувся до нього, говорячи: Хочу, будь чистий! І тієї хвилини очистився той від своєї прокази.
4. І говорить до нього Ісус: Гляди, не розповідай нікому. Але йди, покажися священикові, та дар принеси, якого Мойсей заповів, їм на свідоцтво.
5. А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благи зачав Його,
6. кажучи: Господи, мій слуга лежить удома розслаблений, і тяжко страждає.
7. Він говорить йому: Я прийду й уздоровлю його.
8. А сотник Йому відповів: Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою... Та промов тільки слово, і видужає мій слуга!
9. Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: приходи і приходить, або рабові своєму: зроби те і він зробить.
10. Почувши таке, Ісус здивувався, і промовив до тих, хто йшов услід за Ним: Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!

11. Кажу ж вам, що багато-хто придуть від сходу та заходу, і засядуть у Царстві Небеснім із Авраамом, Ісаком та Яковом.

12. Сини ж Царства повкидані будуть до темряви зовнішньої буде там плач і скрегіт зубів!...

13. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться! І тієї ж години одужав слуга його.

14. Як прийшов же Ісус до Петрового дому, то побачив тещу його, що лежала в гарячці.

15. І Він доторкнувся руки її, і гарячка покинула ту... І встала вона, та й Йому прислужувала!

16. А коли настав вечір, привели багатьох біснуватих до Нього, і Він словом Своїм вигнав духів, а недужих усіх уздоровив,

17. щоб справдилося, що сказав був Ісая пророк, промовляючи: Він узяв наші немочі, і недуги поніс.

18. А як угледів Ісус навколо Себе багато народу, наказав переплинути на той бік.

19. І приступив один книжник та й до Нього сказав: Учителю, я піду за Тобою, хоч би куди ти пішов!

20. Промовляє до нього Ісус: Мають нори лисиці, а гнізда небесні пташки, Син же Людський не має де й голови прихилити...

21. А інший із учнів промовив до Нього: Дозволь мені, Господи, перше піти та батька свого поховати.
22. А Ісус йому каже: Іди за Мною, і зостав мертвим ховати мерців своїх!
23. І коли Він до човна вступив, за Ним увійшли Його учні.
24. І ось буря велика зірвалась на морі, аж човен зачав заливатися хвилями. А Він спав...
25. І кинулись учні, і збудили Його та й благали: Рятуй, Господи, гинемо!
26. А Він відповів їм: Чого полохливі ви, маловірні? Тоді встав, наказав бурі й морю, і тиша велика настала...
27. А народ дивувався й казав: Хто ж це такий, що вітри та море слухняні Йому?
28. І, як прибув Він на той бік, до землі Гадаринської, перестріли Його два біснуваті, що вийшли з могильних печер, дуже люті, так що ніхто не міг переходити тією дорогою.
29. І ось, вони стали кричати, говорячи: Що Тобі, Сину Божий, до нас? Прийшов Ти сюди передчасно нас мучити?
30. А оподаль від них пасся гурт великий свиней.
31. І просилися демони, кажучи: Коли виженеш нас, то пошли нас у той гурт свиней.

32. А Він відповів їм: Ідіть. І вийшли вони, і пішли в гурт свиней. І ось кинувся з кручі до моря ввесь гурт, і потопився в воді.

33. Пастухи ж повтікали; а коли прибули вони в місто, то про все розповіли, і про біснுவатих.

34. І ось, усе місто вийшло назустріч Ісусові. Як Його ж угледіли, то стали благати, щоб пішов Собі з їхнього краю!..